

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 9

Vydána dne 5. března 1968

Cena

O B S A H :

23. Vyhláška Ústřední správy energetiky, kterou se ruší předpisy o jednotných všeobecných sazbách pro prodej elektřiny v drobném
 24. Vyhláška ministerstva financí o státním příspěvku na družstevní bytovou výstavbu zahajovanou po 1. lednu 1968
 25. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o usnadnění mezinárodní námořní dopravy
 26. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci ve spojích
 27. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu
- O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů
-

23

VYHLÁŠKA

Ústřední správy energetiky

ze dne 30. ledna 1968,

kteřou se ruší předpisy o jednotných všeobecných sazbách pro prodej elektřiny v drobném

Ústřední správa energetiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 39 odst. 2 elektrizačního zákona č. 79/1957 Sb. v souladu s § 34 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 47/1967 Sb., o cenách:

§ 1

(¹) Zrušují se

1. vyhláška ministerstva energetiky č. 144/1953 Ú. l., kterou se stanoví jednotné všeobecné sazby pro prodej elektřiny v drobném, ve znění vyhlášky č. 151/1959 Ú. l. a vyhlášky č. 49/1960 Sb.;

2. podrobnější prováděcí pokyny k vyhlášce č. 144/1953 Ú. l., kterou se stanoví jednotné všeobecné sazby pro prodej elektřiny v drobném.

(²) Sazby stanovené předpisy zrušovanými v odstavci 1 se použijí ještě při vyúčtování spotřeby elektřiny zjištěné do prvního odečtu provedeného po 1. lednu 1968

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Korčák v. r.

24

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 15. února 1968

o státním příspěvku na družstevní bytovou výstavbu zahajovanou po 1. lednu 1968

Ministerstvo financí v dohodě se Státní plánovací komisí, Státní komisí pro techniku, Státní bankou československou, Ústřední radou družstev a ostatními zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanoví podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

§ 1

Národní výbory poskytují stavebním bytovým družstvům na výstavbu družstevních bytových domů zahajovanou po 1. lednu 1968 kromě státního příspěvku podle § 1 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 3/1965 Sb., kterou se stanoví výše státního příspěvku pro družstevní bytovou výstavbu zahajovanou od 1. ledna 1965, ještě další příspěvek k cenovému vyrovnání. Tento další příspěvek poskytují ve výši rozdílu rozpočtových nákladů příslušného objektu podle cen platných do 31. prosince 1966 a od 1. ledna 1967.*) Pokud projektová dokumentace pro tuto výstavbu byla pořízena za ceny platné od 1. ledna 1967, zvýší se uvedený další příspěvek ještě o rozdíly vyplývající z úpravy cen projektové dokumentace a ze zrušení slevy z cen této dokumentace k 1. lednu 1967.

§ 2

(1) Další příspěvek podle § 1 se zvyšuje o částku Kčs 900,— na každý družstevní byt k úhradě nákladů přímé inženýrské činnosti.

(2) Další příspěvek podle § 1 se snižuje v těchto případech:

- a) Jestliže v družstevním bytovém domě některé byty mají větší užitkovou plochu než 85 m², sniží se další příspěvek o částku odpovídající

poměru mezi součtem užitkových ploch, o které jednotlivé byty přesahují 85 m² užitkové plochy, a celkovou užitkovou plochou všech bytů v příslušném domě.

- b) U družstevní bytové výstavby prováděné úplnou svépomocí (§ 6) snižuje se další příspěvek o cenový rozdíl vyplývající z přecenění zásob stavebních materiálů k 31. prosinci 1966.**)
- c) Z dalšího příspěvku se vyloučí rozdíl rozpočtových nákladů (popř. nákladů na projektovou dokumentaci) týkající se té části nákladů, které byly vyvolány požadavky družstva na nadstandardní vybavení bytů nebo objektu,***) na umístění stavby apod.

§ 3

Další příspěvek stanovený podle § 1 a 2 se odečítá pro účely určení nejvyšší částky dlouhodobého investičního úvěru podle § 4 vyhlášky č. 191/1964 Sb. od celkových nákladů výstavby.+)

§ 4

Podklady potřebné k stanovení státního příspěvku podle § 1 a 2 předloží národnímu výboru stavební bytové družstvo.

§ 5

Poskytování státních příspěvků stavebním bytovým družstvům pracovníků v zemědělské a lesní prvovýrobě na výstavbu zahajovanou po 1. lednu 1967 je upraveno zvláštním předpisem.††)

*) Rozpočtové náklady v cenách platných od 1. 1. 1967 (přeceněné rozpočtové náklady) rozumí se včetně vedlejších rozpočtových nákladů podle § 27 odst. 1 písm. a) až d) vyhlášky č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, a včetně rozpočtových nákladů na dodavatelskou inženýrskou činnost; u družstevní bytové výstavby prováděné úplnou svépomocí zahrnují se do přeceněných rozpočtových nákladů z vedlejších rozpočtových nákladů pouze náklady na zařízení staveniště, ostatní výše uvedené vedlejší rozpočtové náklady jen u objektů prací prováděných dodavatelsky.

***) Způsob přecenění zásob stavebních materiálů u družstevní bytové výstavby prováděné úplnou svépomocí a případného zpětného převedení rozpočtových nákladů do cenové úrovně platné do 31. prosince 1966 stanoví pokyny Ústřední rady družstev. (Věstník Ústřední rady družstev č. 5 a č. 6—7 z r. 1967.)

††) Tj. vybavení nebo provedení nad standard určený příslušnými platnými typovými podklady (včetně rozpočtů),

+) Pro tyto účely se však neodečítá státní příspěvek poskytnutý podle § 1 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 3/1965 Sb.

††) Směrnice č. 46 o bytové výstavbě pro pracující v zemědělské a lesní prvovýrobě (Věstník ministerstva zemědělství a výživy ze dne 20. září 1967, částka 29 a 30).

§ 6

Za výstavbu úplnou svépomocí se považuje u výstavby zahájené po 1. lednu 1968 ta výstavba ve vlastním režii, kterou provádí stavební bytové družstvo bez nároků na plánovanou kapacitu stavební výroby s výjimkou provedení některých prací, nejvýše však v rozsahu:

- a) 40 % rozpočtových nákladů objektu při použití tradiční technologie výstavby,
- b) 60 % rozpočtových nákladů objektu při použití progresivní technologie výstavby.*)

§ 7

Práce a výkony spojené s přípravou a realizací stavby (tzv. přímá inženýrská činnost)**) se pro družstevní bytovou výstavbu zahajovanou po 1. lednu 1968 provádějí za úplatu***);

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

První náměstek ministra:

Ing. Lér CSc. v. r.

*) Výklad uvedený v § 4 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 191/1964 Sb. pro výstavbu zahajovanou po 1. lednu 1968 neplatí.

***) Centrální inženýrských činností schválený a vyhlášený výnosem Státní komise pro techniku č. 3 ze dne 18. srpna 1967.

****) Tím se zrušuje ustanovení § 8 odst. 5 vyhlášky č. 191/1964 Sb. o bezplatnosti těchto činností, vykonávaných investorskými útvary národních výborů pro stavební bytová družstva.

25

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1968

o Úmluvě a usnadnění mezinárodní námořní dopravy

Dne 9. dubna 1965 byla v Londýně sjednána Úmluva o usnadnění mezinárodní námořní dopravy.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k této Úmluvě byla uložena u generálního tajemníka Mezinárodní námořní poradní organizace (IMCO), deponitáře Úmluvy, dne 19. prosince 1968.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XI dnem 5. března 1967. Tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Do Úmluvy lze nahlédnout na ministerstvu dopravy nebo na ministerstvu zahraničních věcí.

David v. r.

26

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1968

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci ve spojích

Dne 23. listopadu 1967 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci ve spojích.

Podle svého článku 17 odst. 1 vstoupila Dohoda v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Svazu sovětských socialistických republik
o spolupráci ve spojích**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik, v odvětví spojů mezi oběma smluvními stranami, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu:

Telekomunikace**Článek 1**

Správy spojů smluvních stran učiní pro zlepšení jakosti provozu spojů mezi oběma zeměmi všechna potřebná opatření k zajištění náležitého technického stavu všech spojů a jejich stálého bezporuchového provozu.

Článek 2

Správy spojů smluvních stran budou provádět podle potřeb další rozšiřování počtu telefonních, telegrafních, rozhlasových a televizních spojů mezi oběma zeměmi. Lhůty k provedení jednotlivých opatření dohodnou správy spojů smluvních stran.

Článek 3

Telefonní a telegrafní provoz, fototelegrafní služba a pronajímání rozhlasových, televizních a jiných okruhů se bude uskutečňovat podle ustanovení Mezinárodní úmluvy o telekomunikacích a ostatních aktů Mezinárodní telekomunikační unie, jimiž jsou smluvní strany vázány.

Článek 4

Telekomunikační poplatky se stanoví ve shodě s ustanoveními mezinárodních řádů telegrafního, telefonního a dálkopisného, a ostatních aktů Mezinárodní telekomunikační unie, event. s přihlédnutím k usnesením přijatým Konferencemi ministrů Organizace spolupráce socialistických zemí v odvětví spojů, jimiž jsou smluvní strany vázány.

Článek 5

Správy spojů smluvních stran budou co nejvíce spolupracovat při tranzitování telegramů, telefonních hovorů, rozhlasových a televizních přenosů přes vlastní území a určených do třetích států nebo pocházejících z těchto třetích států.

Pošta**Článek 6**

Správy spojů smluvních stran budou napomáhat k rozšiřování poštovních spojů, urychlování přepravy pošty a ke zjednodušování platných předpisů pro přepravu poštovních zásilek mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

Článek 7

Poštovní poplatky se stanoví ve shodě s ustanoveními Aktů Světové poštovní unie, popřípadě s přihlédnutím k usnesením přijatým Konferencemi ministrů Organizace spolupráce socialistických zemí v odvětví spojů, jimiž jsou smluvní strany vázány.

Článek 8

Při vzájemné výměně leteckých listovních zásilek a leteckých balíků bude se vnitrostátní letecká přeprava uskutečňovat bezplatně.

Článek 9

1. Správy spojů smluvních stran dovolují tvořit zvláštních závěrů listovní pošty ve styku mezi ústředními orgány jedné ze smluvních stran s velvyslanectvími, konsuláty a obchodními zastupitelstvími této smluvní strany, které jsou na území druhé smluvní strany.

2. Správy spojů smluvních stran učiní opatření k zabezpečení včasné přepravy takových poštovních zásilek na vlastním území a jejich včasného doručení adresátům.

Článek 10

Správy spojů smluvních stran budou co nejvíce spolupracovat při tranzitování přímých listovních a balíkových závěrů přes vlastní území a určených do třetích států nebo pocházejících z těchto třetích států.

Odpočty za spojové služby**Článek 11**

Odpočty za spojové služby upravované touto Dohodou se budou provádět v převoditelných rublech podle platební dohody mezi smluvními stranami, platné v den platby.

Vědeckotechnická spolupráce

Článek 12

1. Správy spojů smluvních stran budou dále rozvíjet dvoustrannou vědeckotechnickou spolupráci, zaměřenou na rozvoj spojové techniky, plánování, zlepšení provozu a rozšíření telekomunikačních i poštovních spojů mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

2. Správy spojů smluvních stran budou rozvíjet přímou spolupráci a budou napomáhat uskutečňování přímé spolupráce mezi jim podřízenými výzkumnými ústavy a spojovými podniky za účelem společného řešení aktuálních problémů v oblasti spojové techniky, k obeznámení s provozem spojových zařízení a objektů obou správ spojů, k výměně názorů a odborníků k těmto otázkám, jakož i k výměně předpisů a resortních materiálů týkajících se technických a provozních otázek všech druhů spojových služeb.

Článek 13

Vědeckotechnická spolupráce mezi správami spojů obou smluvních stran bude prováděna na základě ročních a perspektivních plánů sestavovaných a schvalovaných na základě postupu stanoveného dohodou a podmínkami pro provádění vědeckotechnické spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

Závěrečná ustanovení

Článek 14

Správy spojů smluvních stran se budou radit o otázkách společného zájmu, jež souvisejí s činností mezinárodních spojových rozhlasových a televizních organizací.

Článek 15

Při zřizování a provozu telekomunikačních a poštovních spojů a při odpočtech za ně budou

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Laipert v. r.

se správy spojů smluvních stran řídit úmluvami, ujednáními a řády Mezinárodní telekomunikační unie a Světové poštovní unie, jimiž jsou smluvní strany vázány.

Článek 16

1. Služební poštovní a telegrafní korespondence, služební telefonní hovory mezi správami spojů a orgány spojů obou smluvních stran, jakož i balíkové zásilky ve věcech poštovní a telekomunikační služby, zasílané pozemní cestou, jsou osvobozeny od poplatků.

2. Veškerá služební korespondence a služební hovory se provádějí v jazyce českém, ruském a francouzském.

3. Vzájemná výměna dokumentace a informací v rámci vědeckotechnické spolupráce se uskutečňuje v jazyce té smluvní strany, jež poskytuje příslušnou informaci nebo dokumentaci.

Článek 17

1. Tato Dohoda je sjednána na neomezenou dobu a vstupuje v platnost dnem podpisu.

2. Dohodu může vypovědět každá ze smluvních stran; v tom případě končí platnost Dohody po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy druhá smluvní strana obdržela písemné oznámení o výpovědi.

Článek 18

Dnem podpisu této Dohody pozbývají platnosti Ujednání o úpravě poštovního, telegrafního a telefonního styku mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 22. října 1945 a Dodatkové ujednání o rozšíření a rozvoji telefonních a telegrafních spojů mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 8. srpna 1951.

Sepsáno v Praze dne 23. listopadu 1967, ve dvou vyhotoveních, každé z nich v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Svazu sovětských socialistických republik:

Psurcev v. r.

27

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. ledna 1968

o Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu

Dne 18. září 1961 byla v Guadalajaře sjednána Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu.

President republiky Úmluvu ratifikoval a ratifikační listina byla uložena u vlády Spojených států

mexických, deponitáře Úmluvy, dne 27. července 1967.

Úmluva na základě svého článku XIII, odstavce 1 vstoupila v platnost dnem 1. května 1964. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 25. října 1967.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

David v r.

ÚMLUVA

o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu

Státy, které podepsaly tuto Úmluvu

v ě d o u c e, že Varšavská úmluva neobsahuje zvláštní pravidla upravující mezinárodní leteckou přepravu prováděnou osobou, která není stranou v přepravní smlouvě a

majíce za to, že je proto žádoucí stanovit pro takovéto případy pravidla, dohodly se na tomto:

Článek I.

V této Úmluvě

- a) „Varšavská úmluva“ znamená Úmluvu o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě podepsanou ve Varšavě 12. října 1929 nebo Varšavskou úmluvu pozměněnou v Haagu 1955 podle toho, kterou z nich se řídí smlouva uvedená v odstavci b);
- b) „smluvním dopravcem“ se rozumí osoba, která jako podnikatel uzavřela přepravní smlouvu podle Varšavské úmluvy s cestujícím nebo zasilatelem nebo s osobou jednající jménem cestujícího nebo zasilatele;
- c) „skutečným dopravcem“ se rozumí osoba jiná než smluvní dopravce, která na základě zmocnění smluvního dopravce provádí celou nebo část přepravy uvedenou v odst. b), která však se zřetelem k takové účasti není nástupcem dopravce ve smyslu Varšavské úmluvy. Takovéto zmocnění se předpokládá, pokud není dokázán opak.

Článek II.

Provádí-li skutečný dopravce celou nebo část přepravy, která podle smlouvy uvedené v článku I odst. b) je založena na Varšavské úmluvě, vztahují se ustanovení této Úmluvy jak na smluvního tak i skutečného dopravce, nebude-li jinak stanoveno v této Úmluvě, přičemž pro smluvního dopravce platí pro celou přepravu, pro kterou byla smlouva uzavřena, a pro skutečného dopravce jen pro přepravu, kterou provádí.

Článek III.

1. Jednání nebo opominutí skutečného dopravce, jeho zaměstnanců a zástupců, kteří jednají v rámci svého zaměstnání, se považují, ve vztahu k přepravě prováděné skutečným dopravcem, také za jednání a opominutí smluvního dopravce.

2. Jednání a opominutí smluvního dopravce, jeho zaměstnanců a zástupců, kteří jednají v rámci svého zaměstnání, se považuje ve vztahu k přepravě prováděné skutečným dopravcem také za jednání a opominutí skutečného dopravce. Avšak za žádné takové jednání nebo opominutí neponese skutečný dopravce odpovědnost převyšující hranice určené v článku 22 Varšavské úmluvy. Jakákoliv zvláštní dohoda, kterou smluvní dopravce přijímá na sebe závazky, které mu nejsou uloženy Varšavskou úmluvou nebo jakékoliv zřeknutí se práv, která mu z ní vyplývají nebo jakékoliv zvláštní

ni prohlášení o zájmu na dodání, které má na mysli článek 22 řečené Úmluvy, se nevztahují na skutečného dopravce, pokud by s tím nesohlasil

Článek IV.

Jakákoli stížnost nebo příkaz, které jsou dány dopravci podle Varšavské úmluvy, mají stejnou účinnost ať již byly adresovány smluvnímu nebo skutečnému dopravci. Příkazy uvedené v článku 12 Varšavské úmluvy budou však účinné pouze tehdy, budou-li adresovány smluvnímu dopravci.

Článek V.

Ve vztahu k přepravě prováděné skutečným dopravcem má kterýkoli zaměstnanec nebo zástupce tohoto dopravce nebo smluvního dopravce, prokáže-li, že jednal v rámci svého zaměstnání, právo dovolávat se hranic odpovědnosti, kterých podle této Úmluvy lze použít vůči dopravci, jehož je zaměstnancem nebo zástupcem, pokud se neprokáže, že jednal způsobem, který podle Varšavské úmluvy brání tomu, aby se dovolával hranic odpovědnosti.

Článek VI.

Pokud jde o přepravu prováděnou skutečným dopravcem, úhrn částek vymahatelných na dopravci a smluvním dopravci nebo na jejich zaměstnancích nebo zástupcích, kteří jednají v rámci svého zaměstnání, nepřevyší nejvyšší částku, k níž by mohl být smluvní nebo skutečný dopravce podle této Úmluvy odsouzen, ale žádná z výše uvedených osob nebude odpovědna za částku, která přesahuje hranice, které lze na ni použít.

Článek VII.

Pokud jde o přepravu prováděnou skutečným dopravcem, může být žaloba o náhradu škody podána podle volby žalobce proti tomuto dopravci nebo smluvnímu dopravci nebo na oba společně nebo zvlášť. Bude-li podána žaloba proti některému z těchto dopravců, má tento dopravce právo žádat druhého dopravce, aby se připojil k soudnímu řízení, přičemž řízení, jakož i jeho následky se budou spravovat právním řádem soudu, který případ projednává.

Článek VIII.

Jakákoli žaloba o náhradu škody podle článku VII. této Úmluvy musí být podána podle volby žalobce, buď u soudu, u něhož je možné podat žalobu proti smluvnímu dopravci, jak stanoví článek XXVIII. Varšavské úmluvy, nebo u soudu, který je příslušný podle místa trvalého pobytu skutečného dopravce nebo podle místa, kde je hlavní sídlo jeho podniku.

Článek IX.

1 Jakékoli smluvní ustanovení směřující ke zproštění smluvního dopravce nebo skutečného dopravce odpovědnosti podle této Úmluvy nebo ke snížení hranice, kterou by bylo nutné použít podle

této Úmluvy, je nicotné a neplatné, avšak neplatnost kteréhokoliv z takových ustanovení neznamená neplatnost celé smlouvy, pro níž dále platí ustanovení této Úmluvy.

2. Pokud jde o přepravu prováděnou skutečným dopravcem, nevztahuje se předchozí odstavec na smluvní ustanovení týkající se ztráty nebo škody způsobené skrytou vadou, povahou nebo vlastností dopravovaného zboží.

3. Jakákoli doložka obsažená v přepravní smlouvě a veškeré zvláštní smlouvy uzavřené před vznikem škody, kterými by strany zamýšlely porušit pravidla této Úmluvy buď tím, že určily právo, jehož má být použito, nebo tím, že změnily pravidla o soudní příslušnosti, jsou nicotné a neplatné. Avšak pro přepravu zboží jsou dovoleny arbitrážní doložky při zachování ustanovení této Úmluvy, má-li být arbitrážní řízení konáno v místech, na něž se vztahuje příslušnost soudu podle článku VIII.

Článek X.

Vyjma ustanovení článku VII. nebude se nic v této Úmluvě vztahovat na práva a závazky dvou dopravců mezi sebou.

Článek XI.

Do doby, než tato Úmluva nabude platnosti v souladu s ustanovením článku XIII. zůstane otevřena k podpisu kterémukoli státu, který bude v uvedené době členem Organizace spojených národů nebo některé odborné organizace.

Článek XII.

1 Úmluva podléhá ratifikaci ze strany států, které ji podepsaly.

2. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Spojených států mexických.

Článek XIII.

1. Jakmile pět států, které Úmluvu podepsaly, uloží své ratifikační listiny, nabude Úmluva platnosti mezi nimi devadesátý den od uložení páté ratifikační listiny. Úmluva nabude platnosti pro každý stát, který ji později bude ratifikovat, devadesátý den po uložení ratifikačních listin.

2. Jakmile tato Úmluva nabude platnosti, bude vládou Spojených států mexických zaregistrována u Organizace spojených národů a u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek XIV.

1. Tato Úmluva bude po nabytí platnosti otevřena k přístupu kterémukoli státu, který je členem Organizace spojených národů nebo odborné organizace.

2. Přístup státu se provádí uložení listin o přístupu u vlády Spojených států mexických a nabude účinnosti devadesátý den po jejich uložení.

Článek XV.

1. Kterýkoli smluvní stát může vypovědět tuto Úmluvu oznámením adresovaným vládě Spojených států mexických.

2. Výpověď nabude účinnosti 6 měsíců ode dne, kdy vládě Spojených států mexických bylo doručeno oznámení o výpovědi.

Článek XVI.

1. Kterýkoli smluvní stát může buď při ratifikaci nebo při přístupu k této Úmluvě nebo kdykoli později prohlásit oznámením vládě Spojených států mexických, že Úmluva bude platit pro kterékoliv území, za jehož mezinárodní vztahy odpovídá.

2. Pro výše uvedená území nabude Úmluva účinnosti devadesátý den ode dne, kdy vláda Spojených států mexických obdržela takovéto oznámení.

3. Kterýkoli smluvní stát může vypovědět platnost této Úmluvy v souladu s ustanoveními článku XV. jednotlivě pro kterékoliv nebo všechna území, za jejichž mezinárodní vztahy uvedený stát odpovídá.

Článek XVII.

K této Úmluvě nelze učinit žádné výhrady.

Článek XVIII.

Vláda Spojených států mexických oznámí Mezinárodní organizaci pro civilní letectví a všem

členským státům Organizace spojených národů nebo kterékoliv odborné organizace;

- a) každý podpis této Úmluvy a jeho datum;
- b) uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu a jejich datum;
- c) datum vstupu Úmluvy v platnost podle článku XIII., odst 1;
- d) přijetí každého oznámení o výpovědi a jeho datum;
- e) přijetí každého prohlášení nebo oznámení účinného podle článku XVI. a jeho datum.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Guadalajaře 18. září 1961 ve třech autentických zněních v jazyce anglickém, francouzském a španělském. V případě rozdílnosti výkladu bude platit znění ve francouzském jazyce, v němž byla sepsána Varšavská úmluva z 12. října 1929. Vlášpa Spojených států mexických pořídí oficiální překlad znění Úmluvy do ruského jazyka.

Tato Úmluva bude uložena u vlády Spojených států mexických, u které, v souladu s článkem XI, zůstane otevřena k podnisu, a tato vláda zašle její ověřené kopie Mezinárodní organizaci pro civilní letectví a všem členským státům Organizace spojených národů nebo kterékoliv odborné organizace.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem spravedlnosti vydalo dne 2. ledna 1968 pod čj. 153/46 260/67 **Opatření k provedení zákona č. 116/1966 Sb., o soudních poplatcích.** Opatření nabylo účinnosti dne 2. ledna 1968 a bylo uveřejněno ve Finančním zpravodaji ministerstva financí částka 2/1968 a ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti částka 1/1968.

Do uvedeného Opatření lze nahlédnout u odborů státních financí okresních národních výborů a u okresních soudů.

Státní komise pro techniku

vydala výnos ze dne 10. února 1968 č. 5 o **obsazování některých funkcí na základě konkursu.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1968 a platí pro centrálně řízené organizace zařazené do výzkumné a vývojové základny a pro organizace technického a technickoekonomického charakteru.

Výnos byl rozeslán všem ústředním orgánům a lze do něj nahlédnout v útvarech práce a mezd těchto orgánů.